

Подарен Новому 1840 Девебуна 9

НАРОДНОУ ИДУЩЕМУ
441
УЧЕБНОУ

ПРЕДИСЛОВІЕ НАМЪСТО ВВЕДЕНІЕ.

Сега сички тѣ сж почти съгласны, че преподаванье то на исторія та трѣба да състои въ „разказы, зеты отъ исторія та:“ а най знамениты тѣ педагоги припознавать, че на пьрвыя курсъ трѣба исторически тѣ познанія да са преподавать, колко то е възможно, въ видъ на біографіи. Отдавно вече Бредовъ въ съчиненіе то си: „Пространны разказы на забължителны събытія, зеты изъ всеобща та исторія,“ — съчиненіе, написано въ чисто-педагогическій духъ, — показана въ туй отношеніе, истинныя пжть. Отъ тогась въ много учебници съ успѣхъ слѣдовахъ біографическо то изложеніе: между забължителны тѣ съчиненія по тъзи метода трѣба да поменъ тука Всеобща та Исторія на Т. Велтера (въ 3 части) и Всеобща та Исторія на Т. Алтхауза (1-та часть). Но доро и таквызи книги, като горъпоменжты тѣ, не удовлетворявать на пѣтребы тѣ на пригитовително то преподаванье и ный сега ще кажемъ *защо*.

„Всеобща исторія за дѣца та“ — е изричанье на